

WOJEWODA PODLASKI
15-213 Białystok, ul. Mickiewicza 3

64 + Br
25.07.2011
Białystok, 20 lipca 2011 r.

NK.II.4131.2.77 .2011.AR

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz. 675 oraz z 2011 r. Nr 21, poz. 113)

stwierdzam nieważność

pkt 1 lit. c oraz pkt 2 lit. c w części V załącznika do uchwały Nr X/45/11 Rady Miasta Bielsk Podlaski z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie zatwierdzenia taryfy dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków określonej przez Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o. w Bielsku Podlaskim.

UZASADNIENIE

W dniu 28 czerwca 2011 r. Rada Miasta Bielsk Podlaski podjęła uchwałę Nr X/45/11 w sprawie zatwierdzenia taryfy dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków określonej przez Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o. w Bielsku Podlaskim, która w dniu 1 lipca 2011 r. wpłynęła do organu nadzoru.

Przeprowadzona analiza wykazała, iż niniejsza uchwała podjęta została z istotnym naruszeniem prawa, w związku z czym w dniu 8 lipca 2011 r. wszczęte zostało postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia nieważności jej części.

W toku badania legalności przedmiotowego aktu prawnego, organ nadzoru stwierdził, iż Rada Miasta w tytule V załącznika do uchwały określiła rodzaje i wysokość cen i stawek opłat, w tym opłatę i jej wysokość za przyłączenie do urządzeń wodociagowych (pkt 1 lit. C oraz pkt. 2 lit. C).

Takie unormowanie nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach prawnych. Art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U Nr 123, poz. 858 z późn. zm.), w szczególności pkt 4 nie zawiera upoważnienia uprawniającego radę gminy do nakładania obowiązku uiszczania opłat z tytułu przyłączenia nieruchomości do sieci, ani też jakichkolwiek innych opłat. W świetle przedstawionych założeń, takie uregulowanie w załączniku do przedmiotowej uchwały podjęte zostało z przekroczeniem delegacji ustawowej zawartej w art. 19 ust. 2 cytowanej wyżej ustawy, gdyż upoważniając radę gminy do określania warunków przyłączania do sieci, ustawodawca nie upoważnił jej do wprowadzania bezpośrednio lub pośrednio z tego tytułu jakichkolwiek opłat. Wskazać również należy, iż Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 29 sierpnia 2006 r., sygn. akt II OSK 730/06, podzielił pogląd, że stosownie do ust. 2 pkt 4 art. 19 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, określa się "warunki przyłączenia do sieci". Z ustawy tej nie wynika jednakże możliwość ustanowienia obowiązku ponoszenia opłat za przyłączenie do urządzeń wodociagowych.

Tak więc ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, stanowiąca szczegółową i wyczerpującą regulację przedmiotowej kwestii, nie daje organowi stanowiącemu gminy legitymacji prawnej do ustalenia cen i opłat za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków.

Analizy przepisów ustawowych, które mogłyby ewentualnie być brane pod uwagę jako podstawa prawna do nakładania obowiązku poniesienia opłaty za zezwolenie na podłączenie do sieci, prowadzą do wniosku, że w obowiązującym prawie brak jest podstawy do nakładania obowiązku poniesienia takich opłat, a jedyną legalną podstawą do uzyskania środków związanych z uczestnictwem mieszkańców w kosztach budowy urządzeń wodociagowych i kanalizacyjnych są opłaty adiacenckie.

W myśl art. 148 ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 ze zm.) na poczet opłaty adiacenckiej zalicza się wartość świadczeń wniesionych przez właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości w gotówce lub w naturze, na rzecz budowy poszczególnych urządzeń infrastruktury technicznej. Rada gminy może inicjować dokonywanie takich świadczeń. Jednakże podjęta w tej kwestii uchwała nie może mieć w żadnym przypadku charakteru aktu normatywnego, a wyłącznie charakter aktu nienormatywnego, a więc posiadającego jedynie charakter postulatu, apelu.

Ponadto w orzecznictwie sądowym utrwalony jest pogląd, iż nakładanie na obywateli obowiązków nie jest dopuszczalne bez wyraźnego upoważnienia ustawowego.

Stwierdzone przez organ nadzoru uchybienie należało zakwalifikować jako istotne naruszenie prawa, skutkujące stwierdzeniem nieważności pkt 1 lit. c oraz pkt 2 lit. c w części V załącznika do uchwały Nr X/45/11 Rady Miasta Bielsk Podlaski z dnia 28 czerwca 2011 r.

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy Gminie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia

Z up. WOJEWODY PODLASKIEGO
Lidia Stupak
DYREKTOR WYDZIAŁU NADZORU I KONTROLI

Otrzymuje:

Rada Miasta Bielsk Podlaski